

ШЕСТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ“

На 28 юли 2019 г. празнична света Литургия отслужи иконом Емилиян Костадинов.

В днешната Шеста неделя след Петдесетница светата Църква предлага за поучение евангелското четиво за изцелението на разслабения в Капернаум.

В своето пастирско слово отец Емилиян ни накара да се вгледаме в разслабеността на своите душевни сили и да се опитваме всеки по своему да търси и да стои на Божиите пътеки.

На първо място той обърна внимание да не се отказваме, когато се сблъскваме с трудности или съмнения по нелекия път при следването на Бога: *„Много лесно е човек да обърне гръб към каквото и да било: нещо не ти харесва – обръщаш се и си тръгваш, ще намериш нещо по-добро. С нещо не можеш да се справиш? По същия начин – оставяш го и започваш нещо друго, с което смяташ, че ще се справиш...“* Той предупреди: *„Човек с едно не се ли справи, то няма да може да се справи с нищо. Това е самата истина.“*

След това о. Емилиян призова да се вглеждаме в собствените си духовни слабости: *„Когато Господ Иисус Христос изцери разслабения, Той не му е казал „стани и ходи“. Много важно нещо. Той му е казал: „**прощават ти се греховете**“, защото този човек е бил грешен и неговото състояние е духовно, не физическо. Да погледнем какво ни е в душите, с нашето безбожие – това бунтарство, това неподчинение, това несмирение; омраза, която имаме, завист към хора... Това е пагубно за всички ни и всички го притежават в малка или голяма степен без изключение, което е жалко, и където трябва да се борим. Защото не прочетената молитва или казаната молитва, без да вникне човек в нея; или прочетената богослужевна или богословска литература... – това няма абсолютно никакво значение, ако душата не тръгне към Божиия път. Защото когато излезем от тук и още на втората пряка*

видим някой съсед и започваме или да му завиждаме, или да клюкарстваме и злословим за него и т.н. – защо сме идвали, защо сме си губили времето? По добре да сме се наспали... Идеята не е да дойдем до тук и да отбием номера. Идеята е това, което тук запечатаме, да го носим в душите си до следващото посещение – кой, когато може, но като дойдем тук – да се отвори душата, през останалите дни да му е леко на душата, да не я товари с интриги, сплетни, злоба и какво ли още не.

Нека гледаме чистотата в лицето на нелицемерните хора. Ние да не бъдем лицемерни! Защото, повярвайте, това е голямо разочарование за всички около нас. Нека бъдем такива, каквито Бог е определил, да се уподобяваме на Бога и да бъдем човеци!